

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XVI. Jacobus auctus liberis & opibus. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

riatæ foeturæ, serotinæ seu autumnales, utique dete-
 riores, cedebant Labano; meliores autem & vernæ,
 sine virgarum ab undis relucentium & imagine con-
 ceptæ, simplicique colore lanatæ, in Jacobi incre-
 mentum pariebantur: consiliô utique divinô, quô
 vicennis operæ mercês pastori, & dos uxorum repo-
 neretur marito. Itaque fortunis ampliter ditatus
 Jacobus, præter liberorum copiam, (*undenos enim*
tum numerabat filios, quorum nomina, Rubem, Sime-
on, Leui, Iudas, Dan, Nephtali, Gad, Aser, Issachar, Zabu-
lon; Iosephum Rachel peperit; & postea in Chananiti-
de Benjaminum, ex cuius partu decessit; filiam ge-
nuit Jacobus unam; cui Dina nomen ex Lia suscep-
tam) ancillarum quoque, & servorum numerosum
 famulitium, minorumque greges pecorum; & ar-
 menta majorum nempe camelorum, boum, asinorum
 comparavit, secum in Palæstinam abducenda. Aded
 prosperitatis foecunda parens & virtus, cuius pretium
 longè aliâ metitur æstimatione DEUS, aliâ homines.

NAR. XVI.

JACOBUS AVCTVS
 LIBERIS, ET OPIBUS REDIT
 IN PATRIAM CHANANITIDE M.

Genes. 31. 32. 33. Anno M. 2296. ante
 Ch. 1757.

JAm fluxerat annus vigesimus commorationis
 Haranæ, cum Jacobus consilium capit de de-
 serendo Labani famulatu, adornando in patri-
 am

am reditu. Suadebant discessum cum aliæ causæ ; tum maximè, iniqui oculi, ac linguæ filiorum Labani, quibus affinis incrementa dudum erant unguis in ulcere; accedebant tristes Labani vultus; quippe contra cuius spem, desiderium, & conatum nimium creverant opes generi; adhæc, quod erat palmarium, urgebant profectioem iussu cœlestia. Jacobus igitur, communicatō cum uxoribus consilio, suamque adductis in sententiam, anno ætatis admodum nonagesimo octavo, parat demigrationi necessaria tam diligenter, quàm occultè; cuius expediendæ percommoda sese obtulit occasio. Labanus ad oves, quæ tridui à Jacobi pascuis aberant, tondendas abit. Jacobus utitur odiosi hominis absentia in rem suam; uxores & liberos camelis imponit, insulutatō socerō, nequa vis aut remora inijceretur abeuntibus, discedit. Rachel, incertum, an auri fulgore capta, an patrem ab avita superstitione avocatura, clam idola domestica convasat, & asportat.

Non potuit adeò clanculum adornari discessio, quin nunciō ad Labanum perlatō, ita & indignatio concitaretur in profugos. Insequitur continuato septem dierum itinere, cum valida suorum manu; assequitur in *Galaade* monte; graviter exostulat (nam nequid sævius tentaret, à DEO prohibitus erat) avunculus cum nepote, socer cum genero; arguit plagij & sacrilegæ rapinæ. Jacobus, ut qui nihil de furtivis idolis resciebat, conscientia fretus, jubet exostulatorem investigare; si quod caput in toto comitum esset agmine, quod furti teneretur, se se illud daturum noxæ. Abdiderat Rachel simulacra sub clitellis cameli, cui insidebat; in hanc, cum fru-

frustra exclusis cæterorum sarcinis manum inquisitor iniiceret, illa muliebri delusit astu hiantem corvum, caussata morbum, per quem de jumento descendere haud liceret. Hic Jacobus animos & ipse fumens, vicissim Labano exprobrat calumniam furti, innocentibus impactam; malæque collocatam tanti laboris, tantique temporis servitutem; decies repetitam pactæ mercedis mutationem; hæccine gratiam suis rependi meritis? hunc amorem liberis? quid sibi vellent tam atroces minæ; quæ quòd meditatum in facinus non erumperent, id quidem DEI clementiæ deberi, haud persecutoris armati voluntati; DEUM sese judicem, vindicemque appellare. Quibus auditis, sedatior Labanus, utique majore vi adactus, ultrodescendere ad foedus cum genero ineundum; móxque in ejus rei memoriam magnus lapidum congeri cumulus, unde nomen Galaadis factum est monti; in extremo acervo utrinque adstituta saxa, tanquam columnæ & termini, neutri paciscentium transgrediendi; quorum alter Mesopotamiam, alter Chananitidem respexit; ibidem victimæ immolatæ Numini, cum adjuncta hilaritate convivij. Redit ad sua Labanus; cœptum profequitur Jacobus iter.

In ipsis Chananææ finibus obviam in aëre se tulerunt Angeli, ejus Provinciæ Protectores, inde locus appellationem sortitus est Castrorum, nam & Genij Mesopotamiæ custodes, instructa veluti acie comitati sunt ad limites regionis Jacobum, & præfides Chananitidis Genij, venientem, tanquam præfidarij milites exceperunt. Id loci per torrentem (Jacobus vocatur) agmine traducto, Jacobus cis

annem solus restitans, & intentus de nocte precibus, spectabilem habuit sub diluculum, Angelum Tutelarem, virili specie, ultro ad luctam provocantem. Ille tametsi grandævus, videns necessitatem sibi impositam congregandi cum adversario, descendit in arenam, manum conserit manui, pedem pedi, ut palæstritæ solent, ea virium contentione, ut videretur palmam homini concedere cœlestis colluctator; tamen ostensus antagonistæ suo, quis esset, quocum inijisset certamen, os ei femoris luxavit, nervumque distorsit. Ne huic quidem dolori succubuit Jacobi virtus, quæ magis & magis sese colligens, injectis implicat adversarium brachijs, arctoque stringit complexu tamdiu, donec illucescens dies aperuit, luctationem eam cum cœlitate commissam fuisse; mox subeunte animum metu, ne parùm reverenter dimicatio suscepta fuisset, petit ab Angelo, in signum ut benevolentia illibata sibi bene precetur, utque velit adesse præsidio, in proximo, cum fratre, congressu. Obtinuit, quod rogavit, indeque nomen *Israelis* tulit, in testimonium fortitudinis, arduo iactamine probatæ; ex eo tempore gens omnis Hebræa Israëlitarum; lucus verò certaminis appellationem *Phanuelis*, seu Visionis DEI traxit.

Cæterùm Jacobo ex lucta claudicanti, venit in occursum frater Esavus cum quadringentis viris armatis, ad quem jam antè pastores famulos cum muneribus præmiserat. Jacobus Agmen autem suum in tres turmas providè distribuit, charissimís quibusque in tertiam turmam receptis, ut si hostilis manus priores duas invaderet, spes suas in ultima fugiendo fervaret. Post hæc progressus cum muneribus, sin-

gu.

gulari verborum humanitate conditis, ita placavit
 animum hominis, cæteroquin horridi & asperi, pri-
 stinis ut odiis in amorem versis, exciperent sese mu-
 tuis amplexibus & osculis, multa cum officiorum
 significatione; quibus persolutis, ab invicem digres-
 si, Esavus Idumæam (quæ & *Seir*, & *Edom* dicitur)
 repetiit; Jacobus quoque prosecutus iter, locum,
 ubi tentoria fixit, *Socothum* denominavit, indeque
 post aliquot menses discedens, juxta urbem *Salemum*,
 ditionis Sichimorum, confedit in agro centum ag-
 nis coempto, arâ ibidem Numini erectâ, cum in-
 scriptione *ARA DEI FORTIS ISRAEL*. ut etiam lapides
 loquerentur illum, cujus, ut validam erat operam
 expertus Jacobus, ita cupiebat monumentis æternis
 religionem propagatam.

NAR. XVII
 DINÆ JACOBI FILIÆ,
 VIOLATIO. ET INDE CON-
 SECUTA SICHEMITARUM CLADES.
 Genes. 34. Anno M. 2035. ante Ch. 1748.

Nimirum heu! multis vidisse, perijsse fuit.
 Urbs erat in Chananitide, cui nomen *Sichem*
 aut *Sichar*, (secundum quosdam *Salem*
 postea, aut *Salemum* dicta, dissentiente Saliano) in
 ejus urbis vicinia, agrum emerat Jacobus, ubi con-
 stitutus tabernaculis, araque (uti memoravimus)
 exstructa cum familia ampla habitabat. Ubi &
 provinciæ imperabat *Hemor*, cujus filius *Sichem*, in